

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

sausio

31 d.

Seštadienis

Nr. 13 (4206)

IIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Seminaras propagandistams

Propagandistai, susirinkę į seminarą LKP Anykščių rajono komiteto salėje, susitiko su Lietuvos Komunistų partijos Centro Komiteto lektoriumi, filosofijos mokslų kandidatu S. Kraujeliu ir lietuvių literatūros kritiku, LTSR Rašytojų sąjungos sekretoriumi P. Bražėnu.

LKP CK lektorius S. Kraujelis išsamiai išnagrinėjo ideologinio, politinio, auklėjamojo darbo uždavinius, keliamus TSKP CK projekte partijos XXVI suvažiavimui. Lietuvių literatūros kritikas P. Bražėnas kalbėjo apie šiandieninę tarybinę literatūrą ir jos vystymosi perspektyvas, prisiminė LTSR rašytojų suvažiavimą.

Su politinio švietimo mokyklų patikrinimo rezultatais supažindino LKP Anykščių rajono komiteto politinio švietimo kabineto vedėja A. Jaknūnienė.

M. Giedrienė

Lietuvos Komunistų partijos XVIII suvažiavimas

Reikšmingi laimėjimai, džiugios perspektyvos

Pasibaigė dešimtas penkmetis. Jis atnešė didelių permainų visose mūsų gyvenimo srityse. O partija jau numatė tolesnes šalies vystymo perspektyvas. Jos išdėstytos reikšmingiausiam pastarųjų metų dokumente — TSKP CK projekte partijos XXVI suvažiavimui „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“. Projektas aktyviai svarstomas visuose šalies darbo kolektyvuose, išsamiai aptartas neseniai pasibaigusiose rajonų, miestų, sričių partinėse konferencijose.

Nuvelkto darbo rezultatai ir tai, ką reikla padaryti ateityje, nuodugniai nagrinėjama respublikų Kompartijų suvažiavimuose. Apie tai buvo kalbama ir Lietuvos Komunistų partijos XVIII suvažiavime, kuris sausio 29 ir 30 dienomis įvyko Vilniuje.

Lietuvos KP Centro Komiteto ataskaitą suvažiavimui pateikė Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius P. Griškevičius. Nagrinėdamas „respublikos partinės organizacijos darbą, vadovaujant visuomeniniam-politiniam gyvenimui, ekonominei ir kultūrinei statybai, pranešėjas pažymėjo, kad nacionalinės pajamos respublikoje per penkmetį padidėjo daugiau negu dešimtadaliu, per tą laiką ju sukaupė beveik 28 milijardai rublių, o kapitaliniai įdėjimai į liaudies ūkį išaugo beveik penktadaliu. Tai iš tiesų įspūdingi rodikliai, kokių nepasiekta nė per vieną ankstesnį penkmetį.

Daug nuveikta dešimtojo penkmečio metais pramonės srityje. Jos gamyba padidėjo 27 procentais. Per tą laiką gauta tiek produkcijos, kiek jos buvo pagaminta per septyntąjį ir aštuntąjį penkmetį kartu paėmus. Vienas svarbiausių TSKP XXV suvažiavimo iškeltų uždavinių buvo visokeriopai kelti produkcijos gamybos techninį lygį ir gerinti jos kokybę. Tuo tikslu per penkmetį kompleksiskai mechanizuota beveik 600 cechų ir barų, pastatė apie 1100 mechanizuotų srautinių ir automatinų linijų. Aukščiausios kokybės produkcijos gamyba praėjusiais metais pasiekė 20 procentų bendrosios produkcijos. Ypač daug dėmesio partiniai organai, įmonės ir organizacijos skyrė liaudies vartojamų prekių gamybai plėsti. Jų kokybei gerinti. Žymiai padidėjo baldų, šaldytuvų, kaimo, televizorių, audinių gamyba.

Tačiau pranešėjas ir suvažiavimo delegatai pažymė-

jo, kad pramonės įmonių, statybos bei transporto organizacijų darbe buvo ir trūkumų, kuriuos ryžtingai teks šalinti vienuoliktajame penkmetyje. Pirmiausia, pramonė nesugebėjo pasiekti tokių augimo tempų ir tiek padidinti darbo našumą, kaip buvo numatyta penkmečio plane. Kai kuriose pramonės šakose ne visu galingumu buvo naudojami gamybiniai pajėgumai, toli gražu ne visur pavyko padidinti įrengimų darbo pamainumą. Šios bei kitos priežastys stabdė darbo našumo augimą. Antra vertus, neretai sutrikdavo kai kurių įmonių aprūpinimas žaliavomis. Nemažą mastu tai atsiliko todėl, kad ministerijose ir žinybose, įmonėse ir susivienijimuose silpnas ekonominis ir organizacinis darbas, nepakankama vadovaujančių kadry drausmė ir atsakomybė.

Nemažai kritikos suvažiavime susilaukė ty pramonės įmonių ir susivienijimų vadovai, kurie siekia įvykdyti planus ne efektyviai, gerai organizuoti darbu, pažangių technologijų diegimu, o paprasčiausiu ir lengviausiu būdu — didindami darbininkų skaičių. Kai kuriose įmonėse buvo silpna darbo drausmė, blogai organizuojamas socialistinis lenktyniavimas, kuris yra vienas iš pagrindinių veiksmų gamybos efektyvumui didinti. Rezoliucijoje, kurią priėmė suvažiavimas, numatyti būdai ir priemonės šioms trūkumams pašalinti.

TSKP Centro Komiteto, jo Politinio Biuro, asmeniškai draugo L. Brežnevo nuolatinio vadovavimo, kryptingo respublikos partinės organizacijos darbo įgyvendinant TSKP agrarinę politiką dėka dešimtajame penkmetyje buvo toliau vystomas žemės ūkis. Jo materialinei-techninei bazei stiprinti dešimtajame penkmetyje buvo skirta daugiau kaip 3,5 milijard rublių — penktadaliu daugiau negu devintajame penkmetyje. Kolūkiai ir tarybiniai ūkiai gavo dešimtis tūkstančių traktorių, kombainų, sunkvežimių. Elektros energijos suvartojimas išaugo dvigubai. Nusausinta 544 tūkstančiai hektarų pernelyg šlapių ir pelkėtų žemių, įrengta 162 tūkstančiai hektarų kultūrinių pievų ir ganyklų. Toliau buvo planingai ir kryptingai gilinama gamybos specializacija ir koncentracija remiantis tarptautine kooperacija.

Nors oro sąlygos, ypač

per pastaruosius dvejus metus, buvo kaip niekad nepalankios, minėtos priemonės padėjo pasiekti tam tikrų laimėjimų. Bendrosios žemės ūkio produkcijos gamybos metinis vidurkis dešimtajame penkmetyje palyginti su devintuoju, padidėjo 4,5 procento, o visuomeniniame sektoriuje — 15 procentų. Įvykdytos grūdų, daržovių, vaisių ir uogų, pieno ir kiaušinių valstybinio supirkimo penkmečio plano uždutys.

Daug nuveikta kaimo socialinio pertvarkymo srityje. Vienas reikšmingiausių praejusio penkmečio laimėjimų yra tas, kad žymiai pagerintos kolūkiečių bei tarybinių ūkių darbininkų darbo ir gyvenimo sąlygos. Dešimties tūkstančių kaimo darbo žmonių persikėlė iš vienkienių į naujas, gerai įrengtas gyvenvietes. Dabar jose gyvena apie 60 procentų kaimo gyventojų. Pastatyta nemažai kultūros, švietimo, sveikatos apsaugos objektų, iki mokyklinių vaikų įstaigų.

Teigiamai vertindami šiuos pasiekimus, suvažiavimo delegatai susirūpinę kalbėjo apie tai, kad bendrosios žemės ūkio produkcijos didinimo, atskirų rūšių augalininkystės ir gyvulininkystės produktų gamybos penkmečio plano uždutys nevisiškai įvykdytos. Vadinasi, pabrėžė jie, ne visos žemės ūkio besirūpinančios ministerijos ir žinybos, ne visi partijos rajonų komitetai, vykdomieji komitetai ir jų žemės ūkio valdybos, specialistai, pirminės partinės organizacijos rodė deramą organizuotumą ir susitelkimą, nepanaudojo visų galimybių iki minimumo sumažinti nuostolius.

Kai kuriuose ūkiuose vis dar žema žemdirbystės kultūra, neracionaliai naudojamas kiekvienas žemės hektaras. Negalima vien objektyviomis priežastimis pateisinti karvių produktivumo sumažėjimo. Tai atsiliko visų pirma todėl, kad daug kur yra silpna pašarų bazė, ypač nepakanka grūdų, o tai kaip tik ir kalba apie žemą žemdirbystės lygį.

Nemažai priekaištų suvažiavime susilaukė žemės ūkio mokslinio tyrimo įstaigos. Jų poveikis, kalbėjo suvažiavimo delegatai, dar nevisiškai atitinka šiuolaikinius reikalavimus. Nepakanka vien tik atskirų mokslininkų pasisakymų einamaisiais gamybos klausimais. Mokslo įstaigos privalo padėti kelti bendrąją žemdirbystės kultūrą, išvesti ir įdiegti naujas, derlingesnes žemės ūkio kultūrų, visų pirma javų ir bulvių, veisles.

Vienuoliktajame penkmetyje žemės ūkiui skiriami dar didesni kapitaliniai įdėjimai. Ryšium su tuo suvažiavime buvo plačiai kalbama apie tai, kaip kuo racionaliau juos panaudoti, kaip geriau organizuoti darbą. Būtina, pabrėžta suvažiavime, tobulinti melioracijos darbų kokybę, efektyviau naudoti nusausintas žemes. Reikia pasiekti, kad kiekviename ūkyje karvei būtų vidutiniškai paruošiama po pusantro-dvi tonas gero šieno, o siekiant padidinti pašarų baltymingumą — išplėsti ankštinių kultūrų plotus. Tik tokiu būdu galima padidinti bandos produktyvumą iki 4—5 tūkstančių kilogramų pieno vidutiniškai iš kiekvienos karvės, kaip to reikalauja TSKP CK 1978 metų liepos plenuo nutarimai. Kiauliniškystėje vienuoliktajame penkmetyje kiekvienam ariamos žemės hektarui visuomeninio sektoriaus ūkiuose turi būti pagaminta ne mažiau kaip po vieną centnerį kiaulienos. Dar kartą priminta, kad kolūkių ir tarybinių ūkių vadovų pareiga — visokeriopai skatinti gyvulininkystės produktų gamybą asmeniniuose pagalbinuose ūkiuose.

Vienas svarbiausių veiksmų, nuleimančių sėkmingą liaudies ūkio vystymą, yra geras darbas kapitalinės statybos srityje. Per praėjusį penkmetį čia nuveikta tikrai daug. Į respublikos liaudies ūkį įdėta daugiau kaip 8 milijardai rublių, statybos ir montavimo darbų atlikta beveik už 5 milijardus rublių — daugiau negu buvo numatyta penkmečio uždutys. Atiduoti naudoti visi gamybiniai objektai, kurie buvo numatyti liaudies ūkio planuose, įvykdytas gyvenamųjų namų, ligoninių, poliklinikų, mokyklų atidavimo naudoti penkmečio planas. Bet trūkumų, ir gana rimtų, taip pat pasitaikė. Pernelyg dažnai lėšos ir darbo jėga buvo išsklaidomi po daugelį objektų, ir todėl dalis jų laiku nesudaro rikiuotės. Statybose vis dar lėtai diegiama brigadinė ranga, nepakankamai efektyviai naudojama technika ir mechanizmai.

Ataskaitiniame pranešime ir suvažiavimo delegatų kalbose ypač ryškiai pabrėžta, kad visa, kas padaryta per praėjusį penkmetį, ir visa, kas bus nuveikta vienuoliktajame, skirta tolesniam liaudies gerovės kėlimui, nes toks yra svarbiausias partijos tikslas TSKP Centro Komitetas numatė ilgalaikę aprūpinimo maisto produktais gerinimo programą. Įgy-

vendinant šį uždavinį, turi būti sutelktos žemės ūkio, pramonės, aptarnavimo sferos darbuotojų ir, žinoma, partinių organizacijų bei tarybinių organų pastangos. Suvažiavimo priimtoje rezoliucijoje pažymėta, jog ministerijos ir žinybos, atitinkamos įstaigos ir organizacijos, partijos miestų ir rajonų komitetai, vykdomieji komitetai turi nuolat kontroliuoti, kad laiku būtų atiduodami gyvenamieji namai, kultūros-švietimo bei sveikatos apsaugos objektai, jog nuolat būtų plečiama liaudies vartojamų prekių gamyba, gerėtų jų kokybė.

Priešakinės gamybininkų, kultūros-švietimo, mokslo darbuotojų gretose visada buvo komunistai. Po praėjusio suvažiavimo respublikos partinė organizacija padidėjo 25 tūkstančiais žmonių ir dabar jau turi 171 tūkstantį TSKP narių bei kandidatų į narius, 55 procentus jų sudaro darbininkai ir kolūkiečiai.

Per ataskaitinį laikotarpį, pažymėjo pranešėjas, žymiai aktyviau ir kryptingiau pradėjo dirbti pirminės partinės organizacijos, kurių šiuo metu yra 5326. Nuolat didėja jų autoritetas, kovingumas, įtaka darbo kolektyvuose.

Būtent nuo pirminių partinių organizacijų veiklos priklauso viso ūkio, politinio ir ideologinio darbo sėkmė. O ideologinio darbo klausimams suvažiavime buvo skirta daug dėmesio. Iš esmės jo būklė respublikoje įvertinta teigiamai.

Susiklostė darni politinio ir ekonominio švietimo sistema. Ypač reikšminga forma tapo vieningos politinės dienos. Respublikos vadovaujančių darbuotojų dalyvavimas, politinėse dienos įgailino aktyviau veikti visuomenės nuomonę kolektyvuose, geriau išaiškinti darbo žmonių nuotaikas ir poreikius.

Pranešėjas plačiai apžvelgė respublikos visuomeninio politinio ir kultūrinio gyvenimo laimėjimus. Daug gerų žodžių susilaukė liaudies švietimo, mokslo ir mokytojų įstaigų darbuotojai, kūrybinė inteligentija.

Ideologinio darbo tobulinimas, jo formų įvairinimas ir toliau turi būti visų partinių organizacijų dėmesio centre. Čia reikia dar geriau koordinuoti visų ideologinių organizacijų ir įstaigų veiklą.

Būtina toliau stiprinti internacionalinį auklėjimą. Tuo tarpu dabar kartais nepakankamai rūpinamasi politinio budrumo didinimu, ypač kai susiduriama su įvairiomis nacionalistinių atgyvenų apraiškomis. Partinė propaganda ir agitacija turi būti puolamojo pobūdžio. Mūsų pareiga — duoti ryžtingą atkirtį bet kokioms buržuazinio nacionalizmo ir antitarybiškumo recidyvų apraiškoms, auklėti darbo žmones tautų draugystės dvasia. Ypač daug čia gali nuveikti masinės informacijos priemonės.

Suvažiavime plačiai kalbėta apie liaudies švietimo sistemos tobulinimą. Respublikoje iš esmės baigtas įgyvendinti visuotinis privalomas vidurinis mokymas. Ryšium su tuo būtina pagerinti profesinį moksleivių orientavimą, kad kuo daugiau jų, baigusius vidurines mokyklas, eitų dirbti į gamybines sferas. Tuo pat metu būtina plėsti vidurinių proftechninių mokyklų bei technikumų tinklą.

Per penkmetį smarkiai išplėstas kultūros-švietimo įstaigų tinklas, sustiprėjo jų materialinė bazė. Todėl dabar svarbiausias uždavinys — gerinti joje idėjinių-politinių darbų, estetinio auklėjimo. Ypač šis darbas turi būti kryptingas jaunimo tarpe.

Būtina, kalbėjo suvažiavimo delegatai, ideologiniame darbe plačiau panaudoti profsąjungų, komjaunimo, kitų visuomeninių organizacijų sukaupią patirtį.

Laimėjimai, kurie pasiekti vystant respublikos ekonomiką, kultūrą, švietimą, mokslą, — akivaizdūs. Tačiau, kad ir kokie svarūs jie būtų, komunistams nebūdingas pasitenkinimas tuo, kas pasiekta. Komunistai visa tai privalo vertinti savikritiškai, matyti ir panaudoti naujas galimybes ir rezervas, atkakliai kovoti už partijos iškeltų uždavinių įgyvendinimą, toliau kelti visos partinės, valstybinės ir ūkinės veiklos veiksmingumą.

Lietuvos KP XVIII suvažiavimo delegatai respublikos komunistų, visų darbo žmonių vardu užtikrino TSKP Centro Komitetą, jo Politinį Biurą, asmeniškai draugą L. Brežnevą, jog jie dirbs su didžiuo atsakomybe, kad būtų įgyvendinti TSKP XXVI suvažiavimo nutarimai ir vienuoliktajame penkmetio uždutys.

(ELTA)

SOCIALISTINIO LENKTVYNIAVIMO BARRUOSE

Pereinamosios vėliavos ūkiams — lenktyniavimo nugalėtojams

LKP Anykščių rajono komitetas, rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas, Žemės ūkio darbuotojų profesinės sąjungos rajono komitetas ir LLKS rajono komitetas, susumavę 1980 metų socialistinio lenktyniavimo rezultatus žemės ūkio srityje, už pasiekimus laimėjimus augalininkystėje, gyvulininkystėje, mechanizacijos ir elektrifikacijos srityje ūkiams, šio lenktyniavimo nugalėtojams, paskyrė pereinamąsias raudonasias vėliavas ir pinigines premijas.

Pirmoje ūkių ekonominėje grupėje augalininkystės srityje socialinio lenktyniavimo nugalėtoju pripažintas „Svyturio“ kolūkis, antrąją ekonominę grupę — nugalėtoju tapo Kurklių kolūkis ir trečioje ekonominėje grupėje — Svėdasų kolūkis. Šiems ūkiams paskirtos pereinamosios raudonosios vėliavos ir pinigines premijas. Antrąsias vietas augalininkystės srityje pagal atitinkamas ekonomines grupes užėmė „Lenino keliu“, „Pirmyn į komunizmą“ ir „Gimtosios žemės“ kolūčiai, o trečiąsias vietas — Raguvės tarybinis ūkis, Andriūniškio ir „Puntuko“ kolūčiai.

Mechanizacijos ir elektrifikacijos srityje pirmoje ūkių ekonominėje grupėje lenktyniavimo nugalėtoju tapo „Lenino keliu“ kolūkis, antrąją ekonominę grupę — Andriūniškio kolūkis ir trečioje ekonominėje grupėje — „Gimtosios žemės“ kolūkis. Šių ūkių žemdirbių kolektyvams paskirtos rajono pereinamosios raudonosios vėliavos ir pinigines premijas. Atitinkamose ūkių ekonominėse grupėse antrosios

Vietinės tarybos soclenktyniavimo nugalėtojos

LKP Anykščių rajono komitetas ir rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomasis komitetas, susumavę 1980 metų socialistinio lenktyniavimo rezultatus rajono vietinių Tarybų veikloje, rajono pavaldumo miestų tarpe šio lenktyniavimo nugalėtoju pripažino Anykščių miesto Liaudies deputatų tarybą, kuriai paskyrė pereinamąją Raudonąją vėliavą bei pirmo laipsnio diplomą. Antrąją vietą užėmė Troškūnų ir trečiąją vietą — Kavarsko miestų Liaudies deputatų tarybos.

1980 metų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju rajono apylinkių Tarybų tarpe tapo Anykščių apylinkės Liaudies deputatų taryba, kuriai paskirta pereinamoji Raudonoji vėliava bei pirmo laipsnio diplomą. Antroji vieta socialistiniame lenktyniavime atiteko Svėdasų ir trečioji — Traupio apylinkių Liaudies deputatų taryboms.

„K. d.“ inf.

KOLEKTYVINIS DARBAS

2 psl. 1981, I. 31

Soclenktyniavimo rezultatai pramonės, statybos, transporto ryšių ir aptarnavimo srityse

Gana sėkmingai paskutiniuosius dešimtojo penkmečio metus užbaigė rajono pramonės įmonių kolektyvai, kurie, geriau panaudodami vidinius rezervus, 1980 metais pagamino viršplaninės produkcijos už 329 tūkstančius rublių ir realizavo virš plano produkcijos už 403 tūkstančius rublių. Darbo našumo kėlimo užduotį rajono pramonės įmonės įvykdė 101,1 proc.

Susumavus 1980 metų socialistinio lenktyniavimo rezultatus, šio lenktyniavimo nugalėtoju rajono pramonės įmonių kolektyvų tarpe tapo Rokiškio bandomojo miško įmonių susivienijimo Anykščių miškų ūkio kolektyvas, kuriam paskirta pereinamoji Raudonoji vėliava ir pirmo laipsnio diplomą.

Antroji vieta pripažinta Valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpini-

mo komiteto Anykščių rajoninio gamybinio susivienijimo kolektyvui.

Rajono statybinių organizacijų tarpe 1980 metų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju pripažintas Anykščių autokelių eksploatavimo linijinės valdybos kolektyvas. Jam paskirta pereinamoji Raudonoji vėliava ir pirmo laipsnio diplomą.

Antrąją vietą iškovojo Mechanizuotos kolonos kolektyvas.

Ryšių ir aptarnavimo įmonių tarpe 1980 metų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju tapo ir pereinamąją Raudonąją vėliavą bei pirmo laipsnio diplomą iškovojo Anykščių rajono ryšių mazgo kolektyvas. Antrąją vietą užėmė rajono Vartotojų kooperatyvų sąjungos kolektyvas.

„K. d.“ inf.

Didelis darbo įvertinimas

Susumavus 1980 metų socialistinio lenktyniavimo rezultatus liaudies švietimo srityje, rajono vidurinių mokyklų kolektyvų tarpe socialinio lenktyniavimo nugalėtoju pripažintas Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos kolektyvas, kuriam paskirta pereinamoji Raudonoji vėliava bei pirmo laipsnio diplomą.

Antroji vieta atiteko Anykščių II-osios vidurinės mokyklos ir trečioji vieta — Troškūnų vidurinės mokyklos kolektyvams.

Už pasiekimus viešosios

tvarkos ir socialistinio tėsėtumo stiprinimo srityje, 1980 metų socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja tapo, pereinamąją Raudonąją vėliavą ir pirmo laipsnio diplomą iškovojo Troškūnų apylinkės Liaudies deputatų taryba.

Antroji vieta pripažinta Juostininkų ir trečioji vieta — Debeikių apylinkių Liaudies deputatų taryboms.

LKP Anykščių rajono komiteto ir LLKS rajono komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava bei pirmo laipsnio diplomą paskirtas „Lenino keliu“ kolūkiui pirminei komjaunimo organizacijai, kuri tapo socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja rajono pirmųjų komjaunimo organizacijų tarpe.

„K. d.“ inf.

Pakeisti individualios statybos nuostatai

OFICIALI INFORMACIJA

Lietuvos TSR Ministrų Tarybos nutarimu dalinai pakeisti individualios statybos nuostatai.

Miestuose ir miesto tipo gyvenvietėse dabar leidžiama statyti nuosavą namą arba tam tikrą jo dalį, priklausantią vienam statytojui, iki 130 kvadratinio metrų naudingo ploto, iš jų gyvenamojo ploto — iki 90 kvadratinio metrų. Kaimo gyvenvietėse (taip pat ir kolūkių, tarybinių bei kitų valstybinių ūkių centriniuose gyvenvietėse, rajoninio pavaldumo miestuose bei miesto tipo gyvenvietėse) kolūkiečiams, tarybinių bei kitų valstybinių ūkių darbininkams ir tarnautojams, kitiems piliečiams, gyvenantiems kaime ir turintiems teisę į sodybinį sklypą, gyvenamajam plotui statyti skiriami tokie žemės sklypai: vieno buto namui — iki 0,25 ha, dviejų butų vienaaukščiam bei dviaukščiam namui — iki 0,25 ha vienam butui, sublokuotam daugiau kaip dviejų butų namui — iki 0,15 ha vienam butui, sekcijiniame daugiaaukščiam namui — sutinkamai su gyvenvietės ir jos kvartalų išplanavimo projektais. Gyvenamajam plotui statyti skirtas sklypas dydis neturi viršyti atitinkamai žemės sklypas — iki 0,15 ha žemės sklypas. Kaimo gyvenvietėse taip pat leidžiama statyti nuosa-

(ELTA)

...1980 metais toliau didėjo šalies ekonominis potencialas ir visuomeninė gamyba, kilo liaudies gerovė. Tai rodo paskelbtas TSRS CSV pranešimas, kaip pernai buvo įvykdytas TSRS valstybinis ekonominio ir socialinio vystymo planas. Nacionalinės pajamos padidėjo 16 milijardų rublių ir viršijo 450 milijardų (faktiškais kainomis). Kartu su išlaidomis gyvenamiesiems namams ir socialiniams bei kultūriniais objektams statyti liaudies gerovei buvo tiesiogiai skirta keturi penktadaliai nacionalinių pajamų.

...Moldavijoje parengta racionalaus žemių naudojimo ir jų apsaugos programa. Numatoma atlikti labai daug darbų, kad būtų išsaugotos garsiosios Moldavijos juod-

žemio dirvos. Drėkinamų žemių plotas padidės keturis kartus. Pagal prognozę žemės ūkyje dirbančių žmonių skaičius šiek tiek sumažės, bet kiekvieno dirbančiojo darbo našumas padidės daugiau kaip dvigubai.

...Kazanėje serijomis pradėtos gaminti surenkamos konstrukcijos kaimo technikos kiemams. Totorijos ATSR valstybinio gamybinio techninio žemės ūkio aprūpinimo komiteto projektuoju parengta remonto ir aptarnavimo kompleksą sudaro trys pastatai: šildomas garažas traktoriams, techninio aptarnavimo punktas ir angaras žemės ūkio technikai.

...Leningrado žemės kaimo mašinų gamybos susivienijimo specialistai traktoriaus „Belarus“ pagrindu sukūrė agregatą, kuris pelketuose masyvuose dirba tokiu pat greičiu, kaip ir ant tvirto grunto.

(TASS-ELTA)

Staulių rajono Ginkūnų tarybinio ūkio paukštintinkystės darbuotojai virš dešimtojo penkmečio plano surinko 2 milijonus 196 tūkstančius kiaušinių. Sėkmingai jie pradėjo ir vienuoliktąjį penkmetį. Kasdien čia dabar surenkama po 22 tūkstančius kiaušinių.

NUOTRAUKIOJE: Ginkūnų tarybinio ūkio paukštintinkystės skyriaus valdytojas Henrikas Kisižauskas įteikia prizą pirmūnei Aldonai Ulčinienai, per praėjusį penkmetį surinkusiai beveik 6 milijonus kiaušinių.

A. Dilio nuotr. (ELTA)

Mokytojų ir mokinių tėvų vakaronė Levaniškyje

Jau tradicija tapo kiekvieną žiemą rengti mokinių tėvų ir mokytojų susitikimą vakaronę Levaniškio kolūkyje. Šių susitikimų iniciatoriais buvo Levaniškio kolūkio moterų taryba ir Panevėžio rajono Raguvos vidurinės mokyklos mokytojai.

Šį kartą vakaronės tema buvo „Dabartinio jaunimo auklėjimo problemos“. Susilike dalyvavo Raguvos vidurinės, Traupio aštuonmetės, Levaniškio pradinės mokyklų mokytojai, mokinių tėvai, Levaniškio kolūkio vadovai.

Apie dabartinio jaunimo auklėjimo problemas kalbėjo Raguvos vidurinės mokyklos direktorius V. Nerečionis, šios mokyklos mokytojai. Traupio aštuonmetės mokyklos direktoriaus pavaduotoja, apylinkės visuomeninio vaikų kambario tarybos pirmininkė V. Balnienė, Levaniškio pradinės mokyklos mokytoja P. Seštokienė, Raguvos vidurinės mokyklos

tėvų komiteto pirmininkas J. Seštokas bei Levaniškio kolūkio partinės organizacijos sekretorius J. Rimša. Pasisakė mokinių tėvai M. Savickienė, P. Dailidėnas, D. Kizienė ir kiti.

Raguvos mokyklos vadovai, mokytojai labai šiltai atsiliepė apie Levaniškio pradinės mokyklos mokytoją P. Seštokienę. Šios pradinės mokyklos moksleiviai, atėję tęsti mokslo Raguvos vidurinėje mokykloje, visi gerai elgiasi, sėkmingai mokosi.

Toks mokinių tėvų, pedagogų ir visuomeninių organizacijų bendradarbiavimas duoda apylinkėje daug naujų, auklėjant jaunąją kartą. Reikia pažymėti, kad jau eilę metų Traupio apylinkėje nebuvo nepilnamečių nusi-kaltimų.

Mokytojams ir tėvams koncertavo Levaniškio kolūkio jaunimo estradinis ansamblis.

B. Pilkauskas

Dirbtinio klimato kompleksas

Šiaurės vakarų žemės ūkio mokslinio tyrimo institute (Leningrado sritis) įrengtas fitotronas — eksperimentinis dirbtinio klimato kompleksas. Daugybė daiktų ir automatikos sistemų sukuria vegetacinės kamerosje įvairių geografinių zonų, paros ir metų laikų klimato sąlygas, imituoja sausvėjus, liūtis, šalnas. Selekciniškai gali čia gauti keletą derlių per metus, o tai padės sparčiau atnaujinti kultūras Nejuodžemio zonos laukuose.

(TASS-ELTA)

Povilas dabar žvelgė tai į atgal skriejančius laukus, tai į kitoje autobuso pusėje, šiek tiek labiau priekyje, sėdinčią mergaitę: kalvos ir slėniai buvo užkloti storu sniego sluoksniu, pakelėje kūpojo kuproti vėpūtiniai, o jauna valiūkiško veido būtybė vilkėjo šokolado spalvos megztuką, ant grakštaus ornamentuota apykaklė apreminto kaklo puikavosi geltonų plaukų aureolės dengiama galva. Neilgoj keliu, kai reikia nuriedėti vos truputį daugiau kaip šimtą kilometrų, nėra kada leistis į didelius apmąstymus. Tiesiog nėra kada susikaupti, įsigilinti. Ir mintys dažniau vis užklysta kasdienės, paprastos, pagimdytos elnių reikalų, rūpesčių: mažai laiko lieka domėtis naujausia literatūra, periodikos puslapiuose daugiausia tik antraštes spėja perskaityti, kiek nepamatyti spektaklių, dar ir filmų pasitaiko vertingų, o kur būtis, nuolat kelianti krūvą savų reikalavimų, jau nekalbant apie darbą redakcijoje, trumposnės ar ilgesnės išvykos į gamyklas, įstaigas, į literatūrinius vakarus, šiaip renginius. Būna, kad ir sustojam pavargę, o gal pristigam valios, nors jėgų dar užtenka, juk tik pusiaukelė, galvojo jis ne vien apie save, o ir

apie savo kartą, apie bendraamžius. Ir tai buvo tiesa, nuo kurios niekur nepasislėpsi.

Dabar Povilas važiuojo pas tėvus — labai jau mažą apžiūrėti visus naujų namų kolūkio gyvenvietėje kampas, per įkurtus didžiulius giminių ir kaimynų būryje ne ką tegalėjo pamatyti, be to, spaudė šalutis.

— Va, žingsniuojame į krūvą vėl, — pasakė tada užstalėje tėvas, ypač pabrėždamas paskutinį žodį, matyt, prisiminęs savo tolimą vaikystę, skirstymąsi vieniems: jis mėgo konkretumą, aiškumą ir bet kurį nueitą gyvenimo etapą stengdavosi vienaip ar kitaip įvertinti. Ir nesvarbu, kad tas įvertinimas ne visada būdavo jam palankus.

— Nedaug kas jau ir liko tose molingose kalvelėse, — pastebėjo kaimynas iš dešinės, Aleksiūnas. — Iš pradžių tas kėlimasis lėčiau vyko: žmonės dėsė, dvejojo, dabar gi kitaip — visi nori prie gerų kelių, arčiau patogumų, — lyg garsiai galvodamas pridūrė jis. Sis amžių baigias nugyventi žmogus kalba nedaug, tačiau jo pasakyti žodžiai svarūs.

Kaltės, kažkokios nelengvai apčiuopiamos, betgi kartu ir gana aiškos, apibrėžtos, jausmas vėl pakuteno

pasirdžius. Ak, neverskime jos vien tik sau, iš to nieko nepešime, pagalvojo Povilas. Ir jau nepirmą kartą. Jis žinojo, tiesiog buvo įsitikinęs, kad su lokiom skaudančiom mintim vaikščioja ne vienas jo kartos atstovas. Kojom pastūmė pus-tuštį kelioninį krepšį ir vėl įsistebeilijo į slenkančią peizažą. Gamtovaizdis buvo gerai pažįstamas, įprastas.

tingiausia, tačiau... — Iš „Drąsiųjų kelių“ verčiau ką graužtumėte — įdomu... nuotykiu... o ta poezija — dūmelis, išsisklaido, ir viskas, nieko nelieka, — sumurmėjo pašonėje sėdęs vyriškis; tai buvo jo pirmutiniai ir paskutiniai žodžiai, pasakyti per dvi su puse valandos, praleistos autobuse. Gal jam pasirodė nepatogu neatsakyti į Povilo pushal-

redakcijoje. Taip jau suoklostė. Ir laukia jo tėvai kaip gervės giedros, ir bil-da Povilas, nutvėręs laisvę, saviatgalį, pas senokus; gerai dar, kad to važinėjimo nesibodi, nors įveiktų kilometrų dažnas turistas galėtų pavydėti. Ant ratų kartais prabėga nemažas gabalas darbo savaitės. Beje, ir tokių laukiančių tėvų dar daug. Sunku jiems, jėgos vis mažėja — ką besakytum, šito nenuneigsi. Tai dėsni, objektyvi tiesa. Savąjį derlių, brandų, gausų kaip reta, surinko jie be priekaištų. O mes, nenuoramos likimo pašaukti, o mūsų karta? — ne sykį keldavo sau klausimą Povilas. Tik atsakymai kaip iš gausybės rago nesipylė. Mūsų karta ne tokia, kaip buvusios ar būsimos, ji — romantiškoji. Jos iki galo neišreiškė nei skaičiais, nei kuo kitu — štai kokio šio karta, jokių rūmų neįsprendžia. Turtiną, imli, išradin-ga...

— Ir kas mums belieka — vieni, trejetą išauginę, — nuliūdo motina, išgirdusi, kad seserys taip pat pasišovusios į mokslus.

— O, jeigu ne ta medicina... jeigu ne ta mano svajonė, gyvenčiau, mama, kaimė, darbuočiausi ūkyje, dabar gi negaliu, juk mano profesija — viena iš reikalingiausių, — bėrė žodžius vyresnioji. Ir sunku buvo jai priešgyniauti.

— Na, žinoma, šiandien mes su tėvu, dar turim sveikatą, dar net ne pensinim-

bei esam, bet, kaip žina, ir jau ne įprastą gyvenimą, vėl prabilo motina.

— Nuo juodo darbo kup-ra dar niekam neužaugo, — įsiterpė jaunėlė, Dalia, — tačiau pašaukimas — turbūt svarbiausia: juk negali žmogus tapti geru agronomu ar inžinieriumi, jeigu tam nejaucia vidinio, širdies, šauk-smo — vien įgytų žinių per maža, savo darbą, savo profesiją reikia mylėti, ją sušildyti ta iš pačių sielos gelmių sklindančia šiluma. Argi aš ne tiesą sakau?

— Suprantu, — tarė motina ir palinko prie mezginių, paskui pakėlė galvą, ilgai žvelgė į savo jauniau-siąją dukterį — aukštą, rus-vaplaukę, tamsiai plikų akių apskritaveide gražuolę.

Kupra niekam neužaugo, sesuo teisi, — nei tam, kas augina duoną, nei tam, kas stato šviesius ir patogius namus, nei tam, kas kasa anglį, lydo metalą, veda sunkiasvorius traukinius. Atvirksčiai — darbas, ypač jeigu jis dirbamas su meile, su įsitikinimu jo naudingumu, reikalingumu, žmogų ištiesina, papuošia.

— Man pradžioje irgi buvo nelengva, bet vėliau, kai baigiau su pagyrimu, kai įsitvirtinau, išaiškėjo šioke tokie rezultatai... — prisimini-nė Povilas jau po keleto metų pasakytus vieno arti-mo draugo žodžius.

nukelbta 4 pusl.

VYTAUTAS VITKONAS KELIONĖ—VIENA IŠ DAUGELIO NOVELĖ

— Kelionel pasiimk žurnalą ar knygą, — pasakė Giedrė, jam pradėjus reng-tis į kaimą.

— Stabus verskim be galiesčio jokio, ir žemei našta bus lengvesnė, — perskaitė pushalsi, atskleidęs septynioliktąjį pasiimtosios knygos puslapį. Lyg sau, lyg šalia murksančiam bendra-keleiviui. Kaip viskas pa-prasta, dar pagalvojo. Be jokių filosofavimų, be jokių gudrių išvedžiojimų. Na, ži-noma, kaltę galima prisiimti: tai, ko gero, gal būtų ir pro-

siu perskaitytą frazę, o gal jis norėjo užmegzti ilgesnį pokalbį.

Daug metų prabėgo nuo tos dienos, kai Povilas paliko kaimą. Ir ką padarysi — naktimis neužmigdavo, svajodavo apie universitetą, taip traukė literatūra, žurnalistinis darbas. Si profesija jam atrodė pati įdomiausia, teikianti žmogui daug žinių, savo humaniškumu pralenkianti kitas. Savo pa-saukimą atrado ir įstrigo mieste — didelėje dienraščio

Ir tada tavo nerimą kartu su tyrais žemės syvais medžiai pakylės į viršūnes. Ir būk taip. Prieš akis horizontas panašus į jūrą, kurioje žali miškų siluetai ir baltai prasišviečiančios sienos piešia povandeninį miestą. — — — Umai tavo sieloj atbus poetas ir palaimingame liūdesy išsimaudys.

Naktis

Ar buvo kada ta naktis, gal ji sapnuota, gal išgalvota? Ar verkė tamsūs stiklai? Ar buvome laikart mes tikri? Prisimenu švelnius plaukus, kūną — baltą žariją, švelnumą, kuris pažadino kvapius ir užmirusius žodžius. Prisimenu dvi tavo besiilsinčias, pažinusias aukštį rankas. Prisimenu savo gerą veidą, susisukusį lizdą ant tavo krūtinės. Ar buvo kada ta naktis, ar atėjo iš pasakos? Ryta pro apsnūdusį langą nepažinau susvetimėjusio veido.

Paukštė vis dar skrenda, bet ji jau bevėsi. Skrenda iš įpročio, skrodžia siūklėjantį orą, prieš pavirsdama akmeniui, kurį pašauks žemė, susilaiko bekraujais sparnais už prisiminimų debesio.

— Juk tai gyva, skrendanti paukštė, — paprieštaraus ją regintieji. Bet kai pagalvoju apie savo rankas, nusitveriančias už prisiminimų debesio, suprantu, kad tenai ta paukštė, kurios sieloje nebrėžta aušra, vadinama meile.

Iš bulgarų kalbos vertė
Vyngandas Račkaitis

Ivanka Pavlova

Ivanka Pavlova — jauna bulgarų poetė, vertėja iš rusų ir vengrų kalbų, žurnalistė. Išleidusi savo pirmąjį eilėraščių rinkinį ir susilaukusi teigiamo įvertinimo, ji ruošia spaudai naują eilėraščių knygėlę, jos posmai vis dažniau pasirodo bulgarų literatūriniuose žurnaluose, almanachuose. Daugeliui Ivankos Pavlovos eilėraščių yra būdinga giluminių dvasinių klodų ieškojimas, pastangos per netikėtą metaforą, palyginimą siekti minties ir jausmo įtampos. Nevengia poetė ir psichologinių būsenų apnuoginimo, etinių koltijų išryškino.

VERTEJAS

Kaip trumpam sudulkęs sniegas

Balta Iva, kurioje miega mergaitė palaidais plaukais, seka sniego pasakas. Tavo pirštai tyliai prisijartina ir lyg gerieji nykštukai sergsti, kad neskambėtų kristališkas oras. Bet tavo pulsuojančios kraujas šnibžda žodžius, su kuriais pavasarį nutūps bitės ant rožių. Jų neklausyk. Įsiklausyk į širdį ir išgirsi, kaip skamba balti žvangulioi, ta muzika, kurią palietus, pasklis kaip trumpam sudulkęs sniegas.

Abiem rankom

Stiebiasi šviesiai žalias daigas į aukštį, giostau jį žvilgsniu, pavargusiu nuo žiemos. Sklando virš saulėto šilo paukščiai. Šiandien kažkas įvyks, kažkas man pamos.

Aš ištiesiu rankas, negali išnykti, likti po paslapties toga, kas šviesu. Rytoj sutrumpės mano žemiška nylis. Bet šiandien aš dar čionai esu.

Saltais pirštais mane glamonėja vėjas, nugena nuo kaktos mintis visas, šakas įsiūbuoja, užpučia gėlę atsikriejęs. Aš pasauksiu kažkieno svają. Basa

pasitikti bėgsiu, abiem rankom priglausiu, taip priglausiu, pribėgusi tekina, kad ir po šimto metų ji dar jaustų, kaip karštai plaka širdis mana.

Eikš

Eikš kartu su manim nusilenkti išnirtingai kantrybei žolii, kurios lėtai atsitiesia, žmogaus numintos. Atsigulk šalia manęs, ir dangus, kaip galingas verpetas, tave pašauks į savo gelmę.

JANINA CIBIENĖ

Dar miškas tyli ir juodos šakos
Dar slepia grožį savyje,
Aptirpę baltos pusnys guli
Ir vaikšto ošianti tylą.

Dar taip sunku įžvelgt ža-lumą
Sniegu aplipusių beržų,
Išgirst lakštingalų suokimą
Iš krūmų visiškai plikų.

Bet tam yra širdis įduola
Įžvelgti slypinčias galias,
Pajust spalvas pilkos padan-gės
Ir po sniegu žoles žalias.

Ir ilgesį suprasčių miško
Ir šneką ošiančių pušų.
Kaip vis dėlto puiku, gy-venti
Su medžiais ir dangum kar-tu.

Ziemos motyvas.

J. Juvėnėvičiaus nuotr.

KELIONĖ – VIENA IŠ DAUGELIO

Atkeltis į spust

— Tėvams regis, kad mes, valstiečių vaikai, jau gimstame su žemdirbio žyme, — apibendrinio tada pokalbi bendrakursis Mindaugas — dabar populiarios radijo laidos redaktorius. Ir šie jo žodžiai nebuvo vien graži frazė, ne, jie turėjo prasmę. Nekalta manoji karta dėl jaunimo migracijos į miestus, juk vaikinai ir merginos turi teisę rinktis, puoselėti savo polinkius, gabumus, semtis žinių, ir nereikia dėl to pergyventi. Yra jaunuolių, mėgstančių techniką, gerte geriančių šviežios vagos aromata, mylinčių gyvulius; tai patys tikriausiai duonos augintojai — jie neapvils, jie valdo traktorius ir kombainus, jie plūša mechanizuotose gyvulininkystės kompleksuose, jie — žemės ūkio atrama. O mes — žurnalistai, gydytojai, aktoriai, mes — išsiplūdžiusi tėvų jaunystės sąjona, kurios jie negalėjo paversti tikrove, nes stigo lėšų, laiko ir daug ko kito, bet ji, kaip matote, nežuvo be pėdsakų, ji gyva, mąstė dažnai Povilas.

Ir vėl autobusas sulėtino greitį, pasuko į kairę, vis labiau tolo nuo rytuosna bėgančios tiesios ir styga plento juostos. Svetlė ryškiai vasario pabaigos saulė, ir sniego kilimas tiesiogiai kieno, mirgėjo miriadai aštrių kristalėlių. Pasiliksiu, jei kas, dar kokią dieną, nurašins save Povilas, pagalvojęs: o gal kuris nors susirgęs, ypač mama dažnai pradžioje skystis negalia. Mes, jauni, parklumpami, o ką jau sakyti, kai už nugaros beveik šeši dešimtmečiai. Juk nebus amžinai sveiki, stinrūs.

— Nebaigę kalbos, nieko

nesutarg, išsiskyrė... nežinau... pasiekė Povilo ausis žemu gomuriniu balsu ištarta frazė. — Galas kelio, kada vėl parvažiuosiu, o per laisvą... — dar pridėjo kalbėjusioji moteris ar mergina. Jis buvo bepažvelgiąs į tą pusę, bet vėl akis nukreipė į langą.

Ne, Povilas tėvams laisvą jau seniai nebesiuntinėja — nelabai tą raštą patys įkanda, o ir akys ne tokios jau šviesios. Raidės mažos, liejasi, prisiminė kažkada pasakytus mamos žodžius. Tiesa, ji, žiūrindama laikraščius, atsisėdusi prie televizoriaus, užsideda akinus. Reikia daug jėgų jai perskaityti sūnaus primargintus popieriaus lakštus, turbūt lengviau pačiai retkarčiais į miestą atkakti. Aišku, dėl molinos negalios kaltos ir anos tolimos varganos jos jaunystės dienos, darbas svetimais, pusbadis gyvenimas, nuolatinės baimės ir netikrumo sklindanti fašistinės okupacijos metai, šūviais naktimis, artimų žmonių, beprasme mirtimi pažymėtas pokaris, — kas dabar bešvardys visa, kas per anksti palaužė sveikatą, nubalino plaukus. Praeities pėdsakai gilūs, jų nebeužlyginsi.

— Deja, tenka, — po pauzės atsiliepė kita, matyt, jos draugė.

Juk čia ta pati šviesia plaukė, kurią Povilas įsidėmėjo kelionės pradžioje. Tai ji, mergaitė, kone visą kelią skaičius knygą. Rasi, kartais ir ją, ir jos draugę kankina tokios pat problemos, kaip kad daugelį jo bendraamžių? Taip, jiems trūksta kažko iki visiškai gyvenimo pilnatvės, iki džiaugsmo be šešėlio — o gal tokio išvismėra, gal tik knygose, filmuose... Gal tai — vien iliuzija, horizontas, kurio niekada nepasieksi, variklis, verčiąs visą laiką eiti pirmyn... Anksčiau jis lyg ir

neįtėjo vieno: skirtumo tarp dviejų socialinių sluoksnių atžalų — tarp kaimo ir miesto vaikų. O šis skirtumas, pasirodo, ne šapelio vertas, tai — rąstas gyvenimo upėje, kuris nuolat kluvinėja už pasitaikančių slenksčių, jam sunkiau prasmukti siauruma. Būva, kad jis įstringa, sulaiko trumpam tėkmę. Ir čia Povilas prisiminė praėjusią vasarą surengtą moksladraugų pobuvį.

— Kaip visa susiję — netgi kai kurių mūsų liksimai, — pasakė tada Stasys.

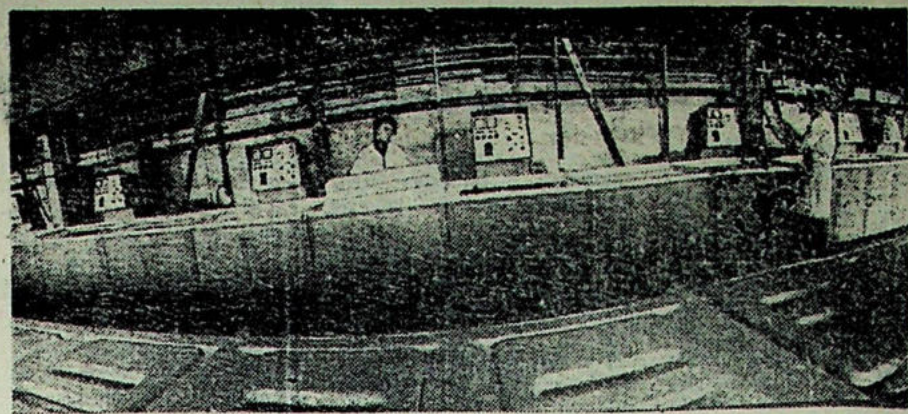
— Nesuprantu vieno: iš kur ta daugeliui nesvetima meilė menui, kultūrai, tas troškimas pažinti, patirti tai, ko nebuvo lemta išgyventi ir mano, ir tavo, ir kitų tėvams, — lyg klausdamas porino Tomas, pažūrėjęs į jį.

— Dažnai nepastebimi laišo, bet visada pamatomo upės, ir nieko čia keista, — tarė dar kažkuris.

— Mūsų kasdienybėje, įtemptoje, pilnoje sumanymų, darbų, skubos, humanitaras užima svarbią vietą ir vargu ar pagrįsta baimė, kad ji gali visai išstumti technokratas, — pasigirdo vėl iš kampo Stasio boselis.

— Tavo tiesa ne vyno laurėje rasta, — melė kažkuris draugišką replikę.

Autobusas vis artėjo prie tikslų, ir Povilas jokių būdu negalėjo tvirtinti, kad šis atmintyje iškilęs netolimos praeities epizodas buvo dar vienas argumentas, padedąs pateisinti šias jo keliones, jo pasirinkimą ir daugelį kitų gyvenimo padiktuočių veiksmų. Ne, visa tai jau buvo įrodyta, pozicijos užimtos. Gincas su aplinkiniu pasauliu laimėtas, nors, aišku, neapsieita be kovos, be mūšio. O su pačiu savimi? Siame fronte dažnai būva sunkiausia. Bet pralaimėti negalima. Reikia nugalėti.

Slambiais mokslo centrais tapo Lietuvos TSR Mokslų Akademijos, pažymintios 40-ąsias savo įkūrimo metines, institutai. Chemijos ir cheminės technologijos institutui didelį pripažinimą pelnė metalų elektrinio nusėdinimo teorijos darbai, sukurtos galvaninės dangos, būdai apsaugoti metalus nuo korozijos. Nauji technologiniai blizgančio nikelavimo, cinkavimo, kadmavimo procesai, sukurti Vilniuje, laikomi šimtose šalies įmonių.

Dar sparčiau taikyti gamyboje naujus metodus ir tyrimus instituto kolektyvui padės neseniai pastatyta moderni tyrimų bazė. Kiekvieną procesą čia galima išbandyti panašiomis kaip gamyklose sąlygomis.

NUOTRAUKE: moderni galvaninė linija instituto eksperimentiniame ceche. A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

UŽSIENYJE

○ Pietryčių Azijos šalyse plačiai naudojamas pigus vaikų darbas. Šiuo metu čia yra maždaug 40 milijonų vaikų iki penkiolikos metų, kurie dirba sunkius darbus žemės ūkyje, paslaugų sfere, rašo vietinis laikraštis „Niustreita tams“.

○ Grupė įžymių Japonijos advokatų kreipėsi į šalies aukščiausiąjį teismą, reikalaujama paskelbti negaliojančiais praėjusių metų birželio mėnesį įvykusių rin-

Rekosa

Nuoširdžiai dėkojame bendradarbiams, giminėms, kaimynams, draugams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojant mylimą vyrą ir tėvelį Kazimierą Daugėlą.

Zmona ir vaikai

ALDONAI PAULAIŠKIENEI

Tegu nors keli užuojautos žodžiai palengvina Jūsų skausmą, netekus mylimos mamytės.

„Gintaro“ kolūkio Dabūžių karvių fermos dirbantieji ir vedėja

Kultūros darbuotojų profsąjungos Anykščių rajono komitetas nuoširdžiai užjaučia BRONĘ NEMICKIENĘ dėl jos brangios motinos mirties.

ONAI MICHALEVICIENEI Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl brangaus brolio mirties. Skiemonių kolūkio valdyba ir partinė organizacija

ONAI MICHALEVICIENEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus, mirus broliui. Skiemonių kolūkio profsąjunginė organizacija

Skaudžią gyvenimo valandą, netekus brangaus tėvelio, nuoširdžiai užjaučiame JOKOBĄ JUPATOVĄ. Turgaus gatvės namo Nr. 4 gyventojai

LEDINAI PUZELYTEI Skaudžią gyvenimo valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai Jus užjaučiame.

Svėdasų kolūkio žemės ūkio specialistai

LEDINAI PUZELYTEI Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl tėvelio mirties. Svėdasų kolūkio liaudies kontrolės grupė

„Kolektyvinio darbo“ redakcijos ir spaustuvs darbuotojai nuoširdžiai užjaučia BRONĘ NEMICKIENĘ dėl brangios motinos mirties.

Nuoširdžiai užjaučiame STEFANIĄ BĖDARIENĘ dėl jos tėvelio mirties. Kurklių vidurinės mokyklos mokytojai

MARYTEI BALTRONIEI Tegu mūsų nuoširdūs užuojautos žodžiai nors maža dalele sumažina begalinį skausmą, mylimam tėveliui mirus. Lazutai, Stepanavičiai, Miškeliūnai, A. ir J., P. ir V. Patumšiai

Svėdasų kolūkio partinė organizacija reiškia nuoširdžiai užjaučiant LEDINAI PUZELYTEI dėl jos tėvelio mirties.

Mirus brangiam žmogui — tėveliui, Svėdasų kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija giliai užjaučia LEDINAI PUZELYTĘ.

LEDINAI PUZELYTEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus, netekus brangaus tėvelio.

Svėdasų kolūkio buhalterijos darbuotojai

Mirus mylimai mamytei, nuoširdžiai užjaučiame GENĘ ZEIFERTIENĘ.

Kavarsko I-os rajoninės ligoninės virtuvės darbuotojos

GENOVAITEI ZEIFERTIENEI Mylimai mamytel mirus, nuoširdžiai užjaučiantą reikią. Kavarsko I-os rajoninės ligoninės darbuotojų kolektyvas.

Dėl brangaus žmogaus — mamytės mirties nuoširdžiai užjaučiame EUGENIĄ SIAUCIULIENĘ. Rysių mazgo darbuotojų kolektyvas

SPORTAS

Ant Beragio ežero gausiai prisirinko rajono stipriausieji žvejai į poledinės žūklės varžybas.

Įmonių, įstaigų, organizacijų tarpe I vietą iškovojo ryho pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vyta“ komanda (E. Kepalinskis, P. Pranskūnas, S. Porilanskas). II vietą laimėjo Anykščių statybinių medžiagų kombinato komanda (B. Magyla, B. Vanagas, V. Jasiukevičius). III vietą atiteko Kavarsko miesto žvejų komandai (L. Subatavičius, S. Bimbiras, B. Strolia).

Valstybinių ūkių bei kolūkių tarpe I vietą iškovojo „Ateities“ kolūkio atstovai (J. Navickas, St. Mackevičius, S. Baltakis). II vietą atiteko Andrioniškio kolūkio komandai (L. Stukas, A. Birka, B. Laurėlis). III vietą laimėjo „Lenino keliu“ kolūkio žvejai (Vl. Beliušas, A. Nakutis, J. Parnavas). Individualiai įmonių, įstaigų bei organizacijų tarpe daugiausia žuvies — 2,7 kg

Vyksta žiemos spartakiada

sugavo Anykščių statybinių medžiagų kombinato žvejys V. Jasiukevičius, kuris ir laimėjo I vietą. II vietą atiteko vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vyta“ žvejui E. Kepalinskui, kuris sugavo 1,93 kg žuvies. Kavarsko miesto žvejys B. Strolia sugavo 1,65 kg žuvies ir laimėjo III vietą.

Valstybinių ūkių bei kolūkių tarpe individualiai daugiausia 3,46 kg žuvies sugavo Andrioniškio kolūkio žvejys L. Stukas, kuris iškovojo I vietą. II vietą atiteko „Gintaro“ kolūkio žvejui A. Kasačiūniui, kuris sugavo 2,37 kg žuvies. III vietą laimėjo „Ateities“ kolūkio žvejys St. Baltakis, sugavęs 2,05 kg žuvies.

Nugalėtojai buvo apdovanoti atitinkamais diplomais bei žetonais.

Siuo metu po keturių sporto rungtių įstaigų, organizacijų tarpe I vietą atiteko vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vyta“ komandai, kuri surinko 188 taškus.

II vieta — Statybinių medžiagų kombinato atstovams, surinkusiems 187 taškus, III vieta — Melioracijos statybos montavimo valdybos sportininkams.

Valstybinių ūkių bei kolūkių tarpe I vietą iškovojo „Ateities“ kolūkio nariai, surinkę 187 taškus, II vietoje liko „Lenino keliu“ kolūkio atstovai, trečioje — andrioniškiečiai.

Dar „nesusipėjo“ į žiemos spartakiados varžybas įsijungti etatinius sporto metodistus turintys „Aušros“, „Atžalyno“, „Nevėžio“ kolūkių, Raguvėlės tarybinio ūkio sportininkai.

Pastoviai rajono žiemos spartakiadų varžybose nedalyvančia Kurklių, „Svyturio“, „Už laiką“, Skiemonių, „Gimtosios žemės“ ir kitų ūkių fizikultūrininkai. Penktą žiemos spartakiados rungtis PDG daugiausia varžybos vyks vasario 8 d. 10 val. J. Biliūno vidurinėje mokykloje.

B. Antunonis

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникияйского районного комитета КП Литвы и Аникияйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvs Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvs, J. Janon. Tir. 11.061 Uzsak. Nr. 45

